

Жълтото пиленце, намерено на камината, обичал да вижда но бирото си - напомняло му за нея.

Маската, подарена му от гръцката делегация на Балканската конференция, харесвал много и имал намерения да я постави ~~при бюрото си~~ ^{в кабинета} в новия апартамент на подходящ фон.

В къщи ходи преоблечен в домашен костюм, риза и обуца. Дрехите, с които излиза, закачал най-внимателно сам на закачалка, като обязательно закопчавал копчетата на сакото.

- * -

За Жорж Сан казвал, че такава жена и две седмици не би могла да търпи в къщи. Не обичал съпруга ~~интелектуалка~~ ^{с някакво свободни размишления}.

Харесвал много пиесата на Гръцкия писател "отас "Ригас", поставена в Народния театър.

В архивата на Димов намерихме телеграма на френски език от гръцката писателка Мария Рали. Той и писал писмо. Тя не го получила навреме и отговаря по-късно.

Бъз в. "Литературен фронт" е отпечатано открито писмо до Ил. Волен, подписано от Д. Димов. Да се попита Н. Янков дали е писано от Димов лично.

Ника Глен / работи в "Иностранная литература"? / при едно свое посещение в България заедно с Марков и Злиднев бил заведен от Димови на "Църкелово гнездо" ^{на обяд} ~~на вечеря~~ ?/.

Долорес Ибарури чела "Почивка в Арко Ирис" в Москва и казала, че това е най-испанската пиеса, писана от чужденец. Хемингуей е писал също пиеса за Испания.

В едно ново издание на "Тютюн" Димов искал да премахне главата, в която Лила се опитва да превъзпита Ирина.

Възхищавал се от "Испански дневник" от Колцов. Много го чел, когато писал "Почивка в Арко Ирис".

Турският писател Юстун, преводач на "Тютюн" имал в себе си снимки на Димов, които сам правил и обещал да изпрати. Да се свържем с него чрез наш представител в легацията в Цариград, който обещал да ги вземе и предаде в Съюза.

И Злиднев му е правил снимки в Москва.

На чествуването на Долохов в Москва е произнесъл слово.

Имал приятел-испанец, който работи в издателството за чужди езици. Обичал да разговаря с него. Веднаж го канили на обед.

В ~~илюминацията~~ ^{в илюминацията} "Имени с инициал" героят се нарича Харалампи и Димов много харесвал това име /той изобщо много харесвал и търсел огобените имена: забивял на Гуляшки за неговото Авакум/, но по настояване на актьорите на младежкия театър на сцената той станал Андрей.

Вж. Мислене за Аркадий